

TÉREY JÁNOS

Egy perzsa levél margójára

Azt gondoljuk, megnöveljük létünket,
ha sikerül átvinnünk mások emlékezetébe.

*Kisasszonyból lett Nagyasszonyunk
megírja édesmindegy-miféle
memoárját. A keserű, a kegyetlen
igazságok pillanata: emberábrázolás.
Lábjegyzeteli valaki más
– turkál a bőségszaruban
konty alá való leleménnyel –,
csoda, ha lesznek átfedések.
Ők voltak a folyondár,
amelyik rácsavarodik a tölgyre
és elszívja tőle az erőt.
Szüretelnek sírdombjainkon
ezek a Hekaték, e karón száradottak.
Évfordulókon letörlik portrénról
a ragacsos-hűség, pesti port.*

*A cinkotai bádgos példája:
féltücat nő formalinban.
Évek múlva találták meg őket.
Mesélhetek volna annyi saftosat,
mint a mieink. (Félrebeszédük
olyan, mint a szalmacséplés,
de mindörökre velünk vannak elfoglalva,
és mi vágytuk ezt a posztumusz kéjt,
időntúli királykodást.)*

Úgy hisszük, új életet nyerünk így,
s azt aztán éppen olyan értékesnek
tartjuk, mint amit az égből kaptunk.

*Testünk olyan kicsire kopott
a működésben, hogy kicsúszott
méretre készült foglalatából.
A hőskor kávéházából: csiszoltuk
műkövét, pedig a vérbeli Cafét
a parketta teszi. Ittasan mondott
katekizmus! Nem feküdtünk hat láb
mély gödörbe, csak a gőzbe mentünk;
a menetrend a kiadott műsortól eltér.*

*A kegyeleti ipar természete más,
mint azelőtt: szépítő mázat
nem ragaszt ránk. A legjobb
családban is előfordul?
Nem lesz mentség se jobbfelé, se balfelé.
Távozni épp ezért a harmadik vonalban,
temetni pedig faarccal illik.
A tanúk soraiban dúsz rendet vág a halál.
Akár egy dunántúli sortűz
kinyomozhatatlan tűzparancsa.
Új nevet kap ajándékba a vétség,
és elévül nagytestvére, a bűn.*

Az ízező fizikai és kedélyállapota,

*nemkülönben az ízezés ideje
nagyértékben befolyásolja
az ízezés eredményét. Bőséges
étkezés, éhes állapot, öröm, bánat
kellemesen vagy kellemetlenül
éreztetni hatását és az ízezés
tárgyilagosságát jelentősen befolyásolja.
Reggeli előtt a legjobb bor sem ízlik,
zsíros eledelre a silányabb bor is
„elcsúszik”. Bizonyos ételek fogyasztása
– sós mandula, paprikás, borsos eledel –*

*helytelen irányba tereli az ízeletést.
Ürmösbor étkezés előtt való.
Legtárgyilagosabb a borízlelés
könnyű reggeli után 1-2 órával,
amikor az érzékszervek még pihentek.*

Perújrafölvétel

*Újjáavat és érvénytelenít;
nem futhat el alig csitult sebekkel.
Ontja fényét az eredeti reggel.
Azóta egyfolytában csak veszít.*

*Mint átértékelődő dolgaink
kezünk között a költözéseinkkor:
tüntet meggyúrt, nyúzott arcán a fintor,
úrnőcském túljutott aggályain,*

*lesz ereje, hogy újra lefokozzon,
hogy megfontoltan osszon és szorozzon. –
S lesz még másképp. Hiszen csak incseleg.*

*De hogyha megfogyatkozom ma végleg?
Ó angyalarc, közöttünk nincsenek
tisztá, egyértelmű leképezések.*